

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

De Personis Ecclesiasticis, Earumque statu, Dignitate, munere, &
Immunitate

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

§. 9. De Prioribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61816](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61816)

stris, aut Licentiatis in sacra pagina aut in iure Canonico, & alijs personis idoneis, & qui per seiplos id munus explere possunt, conferantur, & aliter facta provisio nulla sit, & invalida, non obstantibus quibuscunque privilegijs & consuetudinibus etiam immemoralibus. Vbi *Congregatio Cardinal.* notat, eum, qui obtinet Scholasticam, cogi omnino debere ad obeundum munus suum. *Garzia de benef. par. 7. n. 35.*

IV. Hæc quomodo in usu sint apud nos, nemo ignorat. Excusationem merori videntur majores Domini, quia per substitutos docent maximè in civitatibus, ubi Gymnasia, vel Academiæ erectæ sunt. Quamobrem inter declarationes Card. legimus. Ante omnia in Seminariis conducendus est Grammaticus, & Musicus, qui pueros instruant & si reperiantur leuitæ, cæteris anteponendi sunt. *Declar. n. 33. V. Astor. Mediol. ecclesia par. 2. p. 106.*

§. IX.

De Prioribus.

PRior & Prioratus notissima nomina sunt. Eius duo genera. Alii enim Regulares, alii sæculares nuncupantur. Ex his iterum alii Collegiales, alii Rurales. Hi curam animarum absq; collegio habent, illi verò Canonorum collegio præsumt, quemadmodum indicat inscriptio *cap. ultimi de maior. & obed.* Sicut enim iuxta Regulam S. Benedicti Præfectus Monastici conventus Abbas, nominatur, iuxta Regulam S. Augustini Prior, sive Præpositus, sic in multis ecclesijs Collegiatis Præfati aliquando Abbates, aliquando Priores appellantur. *Greg. Tholof l. 15 c. 18. n. 1. Moscon. l. 1. par. 1. c. 14. Barbosa de Can.*

& dignit. c. xi.

II. Idem igitur, qui in Germahla nostra Decanus, in ecclesia Collegiata, alibi Prior est: unde dubitare non licet, quin dignitatem habeat, cum utriusque fori iurisdictio illi competat. Aetatem in illo requiri annorum 25. saltem inchoatorum *Barbosa monet pag. 49.* Non requiritur tamen, ut Doctoris, aut Licentiati gradu insignitus sit, quamvis exempta ecclesia foret. Nullibi enim hoc in iure præcipitur, & *Concil. Trid.* ubi de Dignitatibus loquitur *sess. 24. c. 12.* hortatur quidem, ut conferantur Doctoribus, nõ ramen præcipit, ut *Garzias p. 7 cap. 7.* resoluit ex sententia Congregationis Card. Imò ne quidem per Conciliũ Provinciale statui posse, ut dignitates & Canonicatus in ecclesijs Cathedralibus dentur graduatis tantum, habes in *Declarat. Cardinal. S. cit. n. 3. Nicol. Garz. Par. 7. c. 7. nu. 33. Barbos. loc. cit. num. 6 & l. 1. de iure eccles. c. 32. Mone-ta de conservatoribus c. 5. n. 25. & 94.*

III. Priorum, qui Regulares vocantur etiam duæ classes sunt, alii Conventuales, alii Claustrales. Prioratus Conventualis dignitas est; claustralis non est *c. Nisi essent. de præbend. & clem. 2. de Reser.* Causa diversitatis est, quia Conventualis Prior totius Conventui cum potestate præest, claustralis non itè, sed sub Abbate constitutus, in Monasterio, in quo Abbas ipse vivit, ad regulam & disciplinam religiosam attendit. Ex Cõventualibus aliqui maximæ auctoritatis & potentiae sunt, ut patet in Ordine S. Ioannis Ierosolomytoni Presbyterorum, quorum potestas episcopali par, & privilegia amplissima: de quibus *Franc. Leo in Thesuro eccles. pag. 302.* Priores, & Commendatarii intra limites sua-

rum Commendarum sunt verè Ordinarium secundum Bullam Pii IV. & exempti à iurisdictione quorumcunque Ordinatio- rum, habentque collationem liberam suorum Prioratum, Balivarum, & Commendarum extra Conventum etiam per resignationem vacantium. c. Nullam 18. q. 2. ubi Nav. à n. 4. c. nisi essent. de prabend. Rebuff. in Praxitir. Regularia beneficia. nu. 4. Tholos. l. 18. c. 18. Gonzal. ad Reg. 8. Cancel. gloss. 8. Barb. in c. Etsi principalis de rescr. Roderic. Q. Q. Regular. Tomo I. Q. 34. artic. 2.

IV. Ex dictis sequitur, Priorem Conventualem licet obedientiarum sit, & multò magis Ordinis S. Ioannis Ierosol. delegari posse à Papa, quia dignitate præfalgat. c. Statutum de rescr. in 6. claustrales verò non posse ex contraria ratione, uti nec Vicarii forenses. Azor. 11. l. 3. c. 20. Sanch. in decal. 10. 2. l. 6. c. 13. Barbosa in c. Etsi principalis de rescr. n. 3. & seq. V. qui dixit. preced. §. 5. nu. 2. Cardin. Tuschum in P. conclus. 707. & 708. ubi Conventuales Priores ne quidem ad Capitulum generale admitti scribit.

V. Prior Conventualis vel eligitur à Conventu, aut Collegio cui præest, & confirmatur à Superiore: vel creatur per collationem à Superiore. Hinc fit, ut ab officio removeri nequeat, nisi ex manifestis & gravi causa, ut si dilapidaret botia, vel incontinenter viveret: vel maior necessitas alterius officii ex consilio fratrum id requireret. c. Monachi de statu Monachor. At claustralis Prior ad nutum Abbatis mutatur. Innoc. in c. cit. Monachi. Abbat. in c. Nisi essent. Baldus in Margarita Zabar in Clem. dudum §. Statutum de sepulti n. 5. Mend. Reg. 3. qu. 8. nu. 4. Mosconius de maiest. eccles. l. 1. P. 1. c. 14. Tusch. concl.

709. Roderic. Q. Q. Regular. lo. cit. Anroni Cacchus l. 1. Instr. et. 3.

VI. Priores Conventuales auctoritate concessa per Clementem IV. in foro conscientie absolvere possunt Monachos ab omni excommunicatione etiam summo Pontifici reservata, & cum eis dispensare super omni irregularitate, etiam in illis casibus, quos Pontifices sibi reservant, in morte videlicet, membrorum truncatione, & enormi sanguinis effusione, dummodò aliquod horum trium non sit notorium. Hanc concessionem magnam vocat Roderic. To. 1. Q. 20. ar. 2. eò quod tria ista excipi soleant in facultatibus absolventi. Addit in absolutione ab excommunicationibus reservatis, quorundam iudicio contineri & illas, quæ sunt Censuræ Domini, quod hoc tempore nequaquam dicendum est.

§. X.

De Capitulo.

I. Capituli nomen loco primùm, deinde Canonico Senatu competit. Cur autem soli illi, causam frustra inquiris? Dicit Capitulum quasi parvum caput respectu episcopi, qui sit magnum, aliqui ex Panormitano allegant, qui numerare arenam mihi videntur. Multæ siquidem denominationes vel fortuitam causam, vel pro causa arbitrium habent. Isidor. l. 1. Origin. c. 28. Ioann Andr. in c. Capitulum de rescriptis Eberhardus in Lo. ab etymol. Præterius in Lex. Oldend. eod.

II. Quis personarum numerus ad Capitulum sufficiat, utilior quæstio est? In uno Canonico conservari posse, colligitur

ex